

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0056/2012

9.3.2012

SPRAWOZDANIE

na temat wpływu decentralizacji procesu zarządzania pomocą zewnętrzną przez Komisję z centrali Komisji do jej delegatur w dziedzinie udzielania pomocy
(2011/2192(INI))

Komisja Rozwoju

Sprawozdawca: Filip Kaczmarek

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH	9
OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ	12
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	15

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

na temat wpływu decentralizacji procesu zarządzania pomocą zewnętrzną przez Komisję z centrali Komisji do jej delegatur w dziedzinie udzielania pomocy

(2011/2192(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi, że: „Głównym celem polityki Unii w tej dziedzinie [współpracy na rzecz rozwoju] jest zmniejszenie, a docelowo, likwidacja ubóstwa. Przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju.”,
- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z 2000 r., zwłaszcza ósmy milenijny cel rozwoju,
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Ocena procesu decentralizacji. Sprawozdanie końcowe.” (SEC(2004)0561),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju – Program działań na rzecz zmian” (COM(2011)0637),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie decentralizacji¹,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie sprawozdania specjalnego nr 1/2011 zatytułowanego „Czy decentralizacja procesu zarządzania pomocą zewnętrzną przez Komisję z centrali Komisji do jej delegatur przyczyniła się do poprawy w dziedzinie udzielania pomocy?”²,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie wspólnego stanowiska UE na czwarte forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy (HLF-4, Pusan, 29 listopada – 1 grudnia 2011 r.),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 1/2011 zatytułowane „Czy decentralizacja procesu zarządzania pomocą zewnętrzną przez Komisję z centrali Komisji do jej delegatur przyczyniła się do poprawy w dziedzinie udzielania pomocy?”,
- uwzględniając pkt 122 i 123 europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju odnoszące się do postępów w zakresie reform dotyczących zarządzania pomocą zewnętrzną UE,
- uwzględniając kodeks postępowania UE w sprawie komplementarności i podziału pracy w polityce rozwoju,

¹ Dok. 10749/05.

² Dok. 12255/11.

- uwzględniając Deklarację paryską w sprawie skuteczności pomocy (z 2005 r.), plan działania z Akry (z 2008 r.) oraz partnerstwo z Pusan w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju (z 2011 r.),
 - uwzględniając wzajemną ocenę Wspólnoty Europejskiej z 2007 r. przygotowaną przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD (DAC OECD),
 - uwzględniając sprawozdanie OECD/DAC z 2008 r. zatytułowane „Skuteczne zarządzanie pomocą: dwanaście wniosków z wzajemnej oceny DAC”,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0056/2012),
- A. mając na uwadze, że decentralizacyjne podejście do kwestii zapewniania pomocy sprawia, że podejmowanie decyzji jest bliższe rzeczywistej sytuacji oraz skuteczniejszej pod względem operacyjnym koordynacji i harmonizacji darczyńców, przy jednoczesnym należyтым uwzględnieniu konieczności zapewnienia odpowiedzialności na szczeblu lokalnym;
 - B. mając na uwadze, że ostatecznym celem decentralizacji oraz szerszej reformy pomocy zewnętrznej zarządzanej przez Komisję jest zwiększenie szybkości, dokładności procedur zarządzania finansowego oraz jakości pomocy w krajach partnerskich;
 - C. mając na uwadze, że zgodnie z ogólnym wnioskiem zawartym w sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego decentralizacja przyczyniła się do poprawy w zakresie świadczenia pomocy, świadczenie tej pomocy jest sprawniejsze i wzrosła dokładność procedur finansowych, jednak wciąż konieczne są liczne dalsze działania w tej dziedzinie;
 - D. mając na uwadze, że na trzy lata przed upływem terminu realizacji milenijnych celów rozwoju (MCR), wymagana będzie znaczna poprawa zdolności UE do zapewniania pomocy, jak również poprawa zdolności absorpcyjnej krajów otrzymujących pomoc;
 - E. mając na uwadze, że 74% pomocy zewnętrznej z budżetu UE oraz z Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) jest bezpośrednio zarządzane przez 136 delegatur UE;
 - F. mając na uwadze, że w Programie działań na rzecz zmian dostrzeżono potrzebę poprawy koordynacji między UE, państwami członkowskimi i krajami partnerskimi, jak również potrzebę koordynacji i harmonizacji działań na rzecz rozwoju oraz poprawy ich wydajności i skuteczności;
 - G. mając na uwadze, że przeprowadzona ostatnio w ramach Komisji reorganizacja i utworzenie ESDZ po wejściu w życie traktatu lizbońskiego nie doprowadziły jeszcze do oczekiwanej poprawy w zakresie ogólnej wydajności i spójności pomocy rozwojowej UE;
 - H. mając na uwadze, że wraz z utworzeniem ESDZ delegatury zostały zmuszone do rozszerzenia zakresu swoich kompetencji na takie obszary, jak strategię polityczne dotyczące dyplomacji, informacji/komunikacji oraz wolności, bezpieczeństwa i

sprawiedliwości, a jednocześnie muszą nadal zmagać się z wyzwaniami dotyczącymi niewystarczającej koordynacji, spójności i braków w zasobach;

- I. mając na uwadze, że pomoc zarządzana przez poszczególne delegatury nadal obejmuje szeroki zakres dziedzin, co prowadzi do powstania większej presji w odniesieniu do środków zlokalizowanych na szczeblu delegatury;
- J. mając na uwadze, że skomplikowane przepisy i procedury mogą osłabiać wykorzystanie systemów krajowych i wspólnego planowania; mając również na uwadze, że w ramach współpracy międzynarodowej na rzecz rozwoju należałoby wykorzystywać wieloletnie ramy programowe;
- K. mając na uwadze, że ogólne i sektorowe wsparcie budżetowe to metoda udzielania pomocy najlepiej dostosowana do obniżania kosztów transakcji dla krajów partnerskich, gdyż koncentruje się w większym stopniu na jakości pomocy, na charakterze partnerstw i na potrzebach krajów partnerskich;
- L. mając na uwadze, że proces decentralizacji powinien być powiązany z mechanizmem na szczeblu danego państwa członkowskiego, aby dostarczyć wszelkich stosownych informacji na temat tego, na co agencje zamierzają wydać środki ze swojego budżetu, dzięki czemu pomoc byłaby bardziej ukierunkowana i możliwe byłoby zidentyfikowanie braków w zasobach i możliwości finansowania w poszczególnych krajach;
- M. mając na uwadze, że reforma pomocy zewnętrznej UE powinna być wykorzystana do zaprezentowania, w jaki sposób pomoc wpływa na poprawę warunków życia osób ubogich, w odpowiedzi na rosnące poparcie obywateli Unii Europejskiej dla oficjalnej pomocy rozwojowej jako środka zwalczania ubóstwa i osiągnięcia milenijnych celów rozwoju oraz w świetle faktów odpierających sceptycyzm w stosunku do skuteczności pomocy;
- N. mając na uwadze, że składane w ramach wzajemnej oceny przez OECD/DAC wizyty w terenie regularnie pokazują, że pracownicy na szczeblu lokalnym mogą odczuwać, że ich potencjał nie jest w pełni wykorzystywany lub że nie są w pełni włączani do lokalnego zespołu darczyńców;
 - 1. z zadowoleniem przyjmuje ogólne konkluzje zawarte w sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego i wzywa Komisję, aby nadal podejmowała wysiłki zmierzające do zwiększenia skuteczności świadczenia pomocy;
 - 2. z zadowoleniem przyjmuje bardzo szczegółowe i analityczne sprawozdanie przygotowane przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, a także wyraża zadowolenie z powodu doskonałego wyboru terminu przeprowadzenia oceny rezultatów procesu decentralizacji;
 - 3. wzywa Komisję do zadbania o to, by jej centrala miała wystarczające możliwości i zasoby ludzkie umożliwiające zapewnienie delegaturom odpowiedniego wsparcia za pośrednictwem Dyrekcji ds. Jakości Operacji;
 - 4. zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału Obrachunkowego niezbędne są dalsze działania Komisji mające na celu usprawnienie sposobu, w jaki ocenia ona jakość i skutki

swoich interwencji; jest zdania, że dzięki temu zwiększy się odpowiedzialność za interwencje finansowe UE oraz że zapewniona zostanie większa zauważalność jej działań;

5. zachęca Komisję do uzupełnienia kryteriów i wzmocnienia procedur w zakresie oceny jakości finansowanych przedsięwzięć w celu poprawy jakości pomocy i dalszego ograniczania liczby przedsięwzięć o niskiej skuteczności; zauważa, że skutki wydatków pomocowych mają dla Parlamentu nadrzędne znaczenie;
6. jest zaniepokojony faktem, że w okresie od roku 2005 do roku 2008 zaobserwowano zmianę składu personelu delegatur, gdzie coraz większa liczba pracowników pełni funkcje polityczne i handlowe, i wzywa Komisję, aby w odniesieniu do personelu delegatur zapewniła odpowiednią równowagę między funkcjami obejmującymi zarządzanie pomocą a innymi funkcjami;
7. uważa, że wysoki poziom fluktuacji kadr w delegacjach jest nie do przyjęcia (40% pracowników Komisji to pracownicy kontraktowi), ponieważ osłabia to ciągłość funkcjonowania instytucji (tzw. pamięć instytucjonalną) oraz negatywnie odbija się na skuteczności prowadzonych działań;
8. zauważa, że 6% środków ujętych w budżecie na rok 2006 nie zostało ujętych w budżecie na 2009 r. i w związku z tym utracono je na mocy zasady D+3; wzywa do obniżenia tego wskaźnika, i chciałby otrzymać informacje na temat wartości procentowych i kwot w roku 2010 i 2011;
9. wzywa Komisję i ESDZ to dokonania oceny szczególnie dziedzin wskazanych w drodze kontroli, a zwłaszcza obciążenia pracą w delegacjach, adekwatności poziomu zatrudnienia w poszczególnych delegacjach, a także równowagi pomiędzy poziomem zatrudnienia na stanowiskach związanych z gospodarowaniem środkami pomocowymi oraz na innych stanowiskach;
10. wzywa Komisję do rozważenia możliwości organizowania – wszędzie tam, gdzie to możliwe – konsultacji na szczeblu lokalnym, kiedy podejmowane są decyzje w sprawie przedsięwzięć pomocowych i monitorowania ich przebiegu;
11. jest przekonany, że w celu zwiększenia spójności i skuteczności polityki UE na rzecz rozwoju służby Komisji w ramach delegatur UE powinny mieć wkład w opracowywanie polityki pomocy rozwojowej i przewodniczyć pracom związanym z jej realizacją; ponownie wzywa Komisję do wyznaczenia punktów kontaktowych ds. spójności polityki na rzecz rozwoju w każdej delegaturze w celu kontrolowania wpływu polityki UE na dany kraj partnerski;
12. podkreśla, że należy zwrócić większą uwagę na to, by wykorzystywać lokalną wiedzę fachową i by zatrudniony personel delegatur UE dążył do większej integracji z lokalnymi społecznościami w celu zniwelowania różnic w poziomie wiedzy i zapewnienia wystarczającego zrozumienia lokalnego otoczenia, w którym funkcjonuje;
13. wzywa Komisję do zaproponowania i zapewnienia bardziej systematycznego szkolenia prawnego i finansowego personelu miejscowego w celu zoptymalizowania procesu

zarządzania pomocą unijną i zapewnienia dobrej administracji lokalnej w perspektywie średniookresowej;

14. uważa, że zarówno mandat, jak i kompetencje ESDZ w zakresie współpracy na rzecz rozwoju wciąż pozostają niejasne i wzywa Radę i Komisję do podjęcia niezbędnych działań zmierzających do zmiany tej sytuacji; w związku z tym z zaniepokojeniem zauważa, że rozdział politycznych i administracyjnych zadań ESDZ oraz zadań Komisji z zakresu zarządzania pomocą może być źródłem ewentualnego braku spójności w realizacji zasad zawartych w Deklaracji paryskiej;
15. zgodnie z decyzją o utworzeniu ESDZ podkreśla, że wszyscy pracownicy zatrudnieni w delegacjach podlegają przewodniczącemu delegacji, jako że jest to jedyny sposób zagwarantowania spójności pomocy zewnętrznej UE w danym kraju zgodnie z traktatem lizbońskim;
16. wzywa Komisję i Radę, aby nadal popierały zmniejszenie liczby obszarów interwencji, zgodnie z postanowieniami Unijnego kodeksu postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy oraz Programu działań na rzecz zmian;
17. jest przekonany, że odpowiednie instrumenty finansowe UE i Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) muszą w większym stopniu koncentrować się na kwestii ubóstwa i wykazywać większą elastyczność w odniesieniu do ich podejścia i działania, a także, że należy zachęcać do większej odpowiedzialności i przejrzystości oraz do lepszego wykorzystywania środków w zakresie osiągnięcia jasno określonych wyników;
18. oczekuje, że Komisja podejmie wszystkie niezbędne działania, aby wyeliminować niedociągnięcia w systemach nadzoru i kontroli, zwłaszcza na poziomie delegatur, jak wskazał Trybunał; zwraca się do Komisji, aby poinformowała właściwe komisje Parlamentu o przedsięwziętych środkach najpóźniej do końca 2012 r.;
19. wskazuje na krytykę Trybunału Obrachunkowego¹ dotyczącą współpracy między centralą a delegaturami w procesie zarządzania pomocą zewnętrzną; domaga się przeglądu tych procesów oraz ich uproszczenia w celu zmniejszenia wewnętrznej biurokracji oraz wzywa do złożenia Parlamentowi sprawozdania w sprawie podjętych działań;
20. zachęca Komisję do nałożenia na delegatury obowiązku systematycznego wizytowania przedsięwzięć pod kątem kontroli techniczno-finansowej oraz do położenia większego nacisku w wewnętrznym systemie sprawozdawczym na rezultaty osiągnięte za sprawą działań pomocowych;
21. wzywa Komisję do analizowania i identyfikowania – przy czynnym udziale delegatur – możliwości w zakresie zwiększenia działań pomocowych w krajach partnerskich przy zaangażowaniu EBI oraz europejskich instytucji krajowych i międzynarodowych finansujących rozwój.
22. wzywa Komisję, aby pokazała, jak dalsze przeniesienie obowiązków w zakresie finansów i zasobów ludzkich z centrali Komisji na delegatury przyczyniłoby się do powstania

¹ Zob. sprawozdanie specjalne ETO nr 1/2011, wykres 1.

wartości dodanej przez poprawę dialogu oraz koordynacji i programowania pomocy UE na miejscu;

23. podkreśla, że ani Komisja, ani państwa członkowskie nie powinny wykorzystywać obecnego kryzysu gospodarczego i finansowego do uzasadniania podejścia skoncentrowanego na tym, jak uzyskać więcej mniejszym nakładem środków, które to podejście zakłada ograniczenie lub zmniejszenie poziomów zatrudnienia w agencjach pomocy dwustronnej;
24. podkreśla znaczenie zadbania o najwyższe profesjonalne standardy wśród pracowników zaangażowanych we współpracę na rzecz rozwoju, zarówno w Komisji, jak również w delegaturach UE i agencji pomocy dwustronnej;
25. jest przekonany, że aby sprawnie wykonywać budżet UE szefowie delegatur powinni mieć możliwość przekazywania swym zastępcom obowiązków w zakresie zarządzania zadaniami operacyjnymi i wydatkami administracyjnymi delegatury oraz że w razie konieczności należy odpowiednio zmienić zasady rozporządzenia finansowego;
26. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia większych starań w celu poprawy powiązań między delegaturami UE, agencjami pomocy dwustronnej, rządami krajów partnerskich oraz innymi grupami działającymi na rzecz rozwoju, takimi jak zespoły ekspertów, uniwersytety, fundacje, organizacje pozarządowe i władze lokalne, gdyż ściślejsze powiązania zwiększą relatywne korzyści procesu decentralizacji oraz poszczególnych podmiotów w kontekście krajowym, a jednocześnie pozwolą uniknąć niepotrzebnego powielania wysiłków;
27. wzywa do tego, by w procesie decentralizacji zarządzania pomocą zewnętrzną UE, z centrali do delegatur, zadbano o uprawnienia Parlamentu Europejskiego w zakresie kontroli i nadzoru;
28. z zadowoleniem przyjmuje uwagę Trybunału Obrachunkowego, że należy bardziej szczegółowo przeanalizować rolę ESDZ w dziedzinie opieki konsularnej.
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i ESDZ.

8.2.2012

OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH

dla Komisji Rozwoju

na temat wpływu decentralizacji procesu zarządzania pomocą zewnętrzną przez Komisję z centrali Komisji do jej delegatur w dziedzinie udzielania pomocy (2011/2192(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Kyriakos Mavronikolas

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Rozwoju, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje wnioski sprawozdania specjalnego Trybunału Obrachunkowego nr 1/2011¹, w myśl których decentralizacja przyczyniła się do poprawy procesu udzielania pomocy, a także do wzmocnienia procedur gospodarowania środkami finansowymi;
2. zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału Obrachunkowego niezbędne są dalsze działania Komisji mające na celu usprawnienie sposobu, w jaki ocenia ona jakość i skutki swoich interwencji; jest zdania, że dzięki temu zwiększy się odpowiedzialność za interwencje finansowe UE oraz że zapewniona zostanie większa zauważalność jej działań;
3. podziela opinię Trybunału, że główną zaletą wsparcia budżetowego jest otwarcie możliwości dialogu na temat zadań polityki z lokalnymi beneficjentami tego wsparcia; zwraca uwagę, że szansę tę należy w pełni wykorzystać; podkreśla, że delegacje muszą dysponować zasobami i wiedzą niezbędną do skutecznego prowadzenia tego dialogu; wzywa do podjęcia dodatkowych działań na rzecz dalszej poprawy analizy politycznej i sprawozdawczości delegatur;
4. jest przekonana, że ograniczenie liczby sektorów interwencji na szczeblu krajowym dla każdego darczyńcy z UE byłoby ważnym wkładem w zwiększenie efektywności i skuteczności udzielania pomocy z punktu widzenia wszystkich zainteresowanych podmiotów i popiera starania Komisji na rzecz odegrania ważniejszej roli w kierowaniu

¹ Dz.U. C 101 z 1.4.2011, s. 27.

tym procesem na szczeblu krajowym oraz wspólnego planowania z państwami członkowskimi UE;

5. ubolewa, że w okresie przygotowań do stworzenia ESDZ nie przeprowadzono szczegółowej oceny pozwalającej na ustalenie optymalnej równowagi pomiędzy stanowiskami o charakterze politycznym, handlowym i związanymi z pomocą rozwojową w delegacjach; oceny takie powinny uwzględniać specyficzne cechy poszczególnych państw, a ich celem powinno być zapewnienie spójności działań zewnętrznych UE;
6. uważa, że wysoki poziom fluktuacji kadr w delegacjach jest nie do przyjęcia (40% pracowników Komisji to pracownicy kontraktowi), ponieważ osłabia to ciągłość funkcjonowania instytucji (tzw. pamięć instytucjonalną) oraz negatywnie odbija się na skuteczności prowadzonych działań;
7. wzywa Komisję i ESDZ to dokonania oceny szczególnie dziedzin wskazanych w drodze kontroli, a zwłaszcza obciążenia pracą w delegacjach, adekwatności poziomu zatrudnienia w poszczególnych delegacjach, a także równowagi pomiędzy poziomem zatrudnienia na stanowiskach związanych z gospodarowaniem środkami pomocowymi oraz na innych stanowiskach;
8. zgodnie z decyzją o utworzeniu Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych podkreśla, że ogół personelu zatrudnionego w delegacjach podlega przewodniczącemu delegacji, jako że jest to jedyny sposób zagwarantowania spójności pomocy zewnętrznej UE w danym kraju zgodnie z traktatem lizbońskim;
9. podkreśla znaczenie poświęcenia większej uwagi współpracy pomiędzy delegaturami Unii a ambasadami jej państw członkowskich; podkreśla, że koordynacja i wzajemne uzupełnianie się przez te dwa szczeble reprezentacji są niezbędnymi składnikami efektywnych działań zewnętrznych i prawdziwie spójnej polityki zagranicznej;
10. jest przekonany, że aby sprawnie wykonywać budżet UE szefowie delegatur powinni mieć możliwość przekazywania swym zastępcom obowiązków w zakresie zarządzania zadaniami operacyjnymi i wydatkami administracyjnymi delegatury oraz że w razie konieczności należy odpowiednio zmienić zasady rozporządzenia finansowego;
11. z zadowoleniem przyjmuje uwagę Trybunału Obrachunkowego, że należy bardziej szczegółowo przeanalizować rolę ESDZ w dziedzinie opieki konsularnej.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.2.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 45 -: 4 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, Charles Tannock, Sir Graham Watson, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Elena Băsescu, Véronique De Keyser, Tanja Fajon, Elisabeth Jeggle, Doris Pack, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marietje Schaake, Indrek Tarand, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Marije Cornelissen, Rui Tavares

9.2.2012

OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Rozwoju

na temat wpływu decentralizacji procesu zarządzania pomocą zewnętrzną przez Komisję z centrali Komisji do jej delegatur w dziedzinie udzielania pomocy (2011/2192(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Ivailo Kalfin

WSKAZÓWKI

Komisja Kontroli Budżetowej zwraca się do Komisji Rozwoju, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje bardzo szczegółowe i analityczne sprawozdanie przygotowane przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, a także wyraża zadowolenie z powodu doskonałego wyboru terminu przeprowadzenia oceny rezultatów decentralizacji;
2. odnotowuje ustalenia ETO, że decentralizacja przyczyniła się do przyspieszenia udzielania pomocy, poprawy jakości i lepszego zarządzania finansowego w dziedzinie pomocy; wskazuje jednak, że w systemie ocen Komisji wciąż występują niedociągnięcia; wzywa Komisję do podjęcia większych starań na rzecz wyeliminowania tych niedociągnięć i proponuje, aby Trybunał nadal co roku kontrolował część delegatur, aby ustalić, czy dokonano dalszych usprawnień;
3. zachęca Komisję do uzupełnienia kryteriów i wzmocnienia procedur w zakresie oceny jakości finansowanych przedsięwzięć w celu poprawy jakości pomocy i dalszego ograniczania liczby przedsięwzięć o niskiej skuteczności; zauważa, że skutki wydatków pomocowych mają dla Parlamentu nadrzędne znaczenie;
4. zauważa, że w związku z zastosowaniem zasady D+3 6% środków ujętych w budżecie na rok 2006 nie zostało ujętych w budżecie na 2009 r. i w związku z tym utracono je; wzywa do obniżenia tego wskaźnika, i chciałby otrzymać informacje na temat wartości procentowych i kwot w roku 2010 i 2011;
5. wzywa Komisję do rozważenia możliwości organizowania – wszędzie tam, gdzie to możliwe – konsultacji na szczeblu lokalnym, kiedy podejmowane są decyzje w sprawie przedsięwzięć pomocowych i monitorowania ich przebiegu;

6. oczekuje, że Komisja podejmie wszystkie niezbędne działania, aby wyeliminować niedociągnięcia w systemach nadzoru i kontroli, zwłaszcza na poziomie delegatur, jak wskazał Trybunał; zwraca się z prośbą do Komisji o poinformowanie właściwych komisji Parlamentu o przedsięwziętych środkach najpóźniej do końca 2012 r.;
7. wyraża zaniepokojenie utrzymującymi się problemami związanymi z pracownikami zajmującymi się polityką pomocy; uważa, że należy bezzwłocznie podjąć działania zmierzające do zaradzenia problemowi wysokiego poziomu fluktuacji kadr w DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid, a także problemowi braku pracowników posiadających odpowiednie kwalifikacje w delegaturach; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie pomiędzy Komisją a ESDZ z dnia 20.12.2011 r.¹ w sprawie współpracy w delegaturach w celu zapewnienia należytego zarządzania pomocą; oczekuje, że Parlament zostanie poinformowany przez ESDZ o postępach i skutkach tych środków; wzywa Komisję, aby rozważyła wdrożenie specjalnej umowy dla pracowników lokalnych – mającej na celu zaoferowanie im lepszych warunków, poprawę retencji, lepsze wykorzystanie zdobytego doświadczenia oraz lepsze i bardziej adekwatne szkolenia – co może przyczynić się do wyeliminowania niedociągnięć wskazanych przez Trybunał;
8. wskazuje na krytykę Trybunału Obrachunkowego² dotyczącą podziału obowiązków między centralę a delegatury w procesie zarządzania pomocą zewnętrzną; domaga się analizy tych procesów oraz ich uproszczenia w celu zmniejszenia wewnętrznej biurokracji oraz domaga się złożenia Parlamentowi sprawozdania w tej sprawie;
9. zachęca Komisję do nałożenia na delegatury obowiązku systematycznego wizytowania przedsięwzięć pod kątem kontroli techniczno-finansowej oraz do położenia większego nacisku w wewnętrznym systemie sprawozdawczym na rezultaty osiągnięte za sprawą działań pomocowych;
10. wzywa Komisję do analizowania i identyfikowania – przy czynnym udziale delegatur – możliwości w zakresie zwiększenia działań pomocowych w krajach partnerskich przy zaangażowaniu EBI oraz europejskich instytucji krajowych i międzynarodowych finansujących rozwój.

¹ Ares(2011) 1392088

² Zob. sprawozdanie specjalne ETO nr 1/2011, wykres 1.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	9.2.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 20 -: 2 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Andrea Češková, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Ville Itälä, Iliana Ivanova, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Crescenzo Rivellini, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Amelia Andersdotter, Zuzana Brzobohatá, Lucas Hartong, Edit Herczog, Ivailo Kalfin, Olle Schmidt, Derek Vaughan
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Salvador Garriga Polledo

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	29.2.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 25 -: 1 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Isabella Lövin, Cristian Dan Preda, Bart Staes, Patrizia Toia
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Joseph Cuschieri, Zita Gurmai, Claudiu Ciprian Tănăsescu